

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر جنسیت و ویژگی شخصیتی روی شخصیت زمانی و تاثیر شخصیت زمانی روی کیفیت زندگی در دانشجویان

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 33، شماره 227 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

جواد ستاره - Associate Professor, Psychiatry and Behavioral Sciences Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

فرخنده نیکخواه - Medical Student, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

محمود موسی زاده - Associate Professor, Gastrointestinal Cancer Research Center, Non-Communicable Disease Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

سعیده بهارلو - General Practitioner, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: ترجیح زمان بندی خواب- بیداری یا به عبارتی شخصیت زمانی، بر سلامت فرد موثر است و این مهم به عوامل مختلفی وابسته است. برخی عوامل مانند صفات شخصیتی در افراد با شخصیت زمانی مختلف، متفاوت بوده که این تفاوت، بر کیفیت زندگی فرد تاثیرگذار است. هدف این مطالعه بررسی تاثیر جنسیت و ویژگی شخصیتی روی شخصیت زمانی و تاثیر شخصیت زمانی روی کیفیت زندگی در دانشجویان است. مواد و روش ها: مطالعه از نوع مقطعی و توصیفی- تحلیلی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مازندران سال ۱۳۹۸-۱۳۹۹ با روش نمونه گیری در دسترس انجام شد. اطلاعات با استفاده از پرسش نامه دموگرافیک و پرسش نامه های صبحگاهی- عصرگاهی، هورن و استبرگ، ۱۹۷۶ (MEQ)، کیفیت زندگی وار، کاسینسکی و کلر، ۱۹۹۶ (SF_۱۲) و ویژگی شخصیتی نئو مک کری و کاستا، ۱۹۸۵ (NEO-FFI) جمع آوری شد. داده ها توسط نرم افزار SPSS ۲۴ تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: تعداد ۴۰۳ دانشجو با میانگین سنی ۲۲/۸۳ سال (انحراف معیار ۲/۸۱)، در این مطالعه شرکت کردند. تعداد ۱۲۴ نفر (۳۰/۷۷ درصد) شخصیت زمانی کاملا و نسبتا عصرگاهی، ۲۲۷ نفر (۵۶/۳ درصد) کیفیت زندگی متوسط و پایین تر از آن و ۳۵۱ نفر (۸۷/۱ درصد) ویژگی شخصیتی وظیفه شناسی داشتند. ویژگی وظیفه شناسی با MEQ نسبتا صبحگاهی به طور معنی داری بیش تر بود (سطح معنی داری >۰/۰۰۰۵). کیفیت زندگی افراد با شخصیت زمانی عصرگاهی به طور معنی داری (سطح معنی داری >۰/۰۵) پایین تر از سایر گروه ها بود. شخصیت زمانی به صورت معنی داری پیش بینی کننده تیپ شخصیتی وظیفه شناسی بود و شخصیت زمانی معتدل، به صورت معنی داری پیش بینی کننده کیفیت زندگی است. استنتاج: افراد با شخصیت زمانی صبحگاهی، ویژگی شخصیتی مسئولیت پذیری بیش تری داشتند. افراد با شخصیت زمانی عصرگاهی، کیفیت زندگی متوسط رو به پایین تری داشتند. با توجه به ارتباط ویژگی شخصیتی با شخصیت زمانی افراد، شیوع بالاتر شخصیت زمانی عصرگاهی و تاثیری که شخصیت زمانی بر کیفیت زندگی دارد، نیاز به غربالگری الگوی زمان بندی خواب در دانشجویان ضروری به نظر می رسد که نتیجه این غربالگری می تواند در نحوه برنامه ریزی جهت بهبود هرچه بیش تر یادگیری در دانشجویان، موثر باشد.

کلمات کلیدی:

chronotype, personality (trait), quality of life, شخصیت زمانی, شخصیت, کیفیت زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1837839>

